

**Ο νόμος 4738/2020: Προστασία της κύριας κατοικίας ή περιορισμένη
«δεύτερη ευκαιρία» διάσωσης της;**

Ιωάννα Καλαντζάκου-Τσατσαρώνη*

**Δικηγόρος - Μέλος Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής Πτωχευτικού Κώδικα 2007- Επικεφαλής της Επιτροπής Πτωχευτικού Δικαίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (σε σχέση με τον Πτωχευτικό Νόμο 4738/20)
-Μέλος Δ.Σ του Συνδέσμου Ελλήνων Εμπορικόλογων - τ. Αντιπρ. Δ.Σ.Α*

Ιστορική διαδρομή της προστασίας της κύριας κατοικίας

- Προστασία κύριας κατοικίας: νομοθετικό τέκνο της οικονομικής κρίσης και του πρώτου Μνημονίου.
- Νόμος 3869/2010 («νόμος Κατσέλη»)
- Μέχρι τότε μόνο μέτρο η υπό προϋποθέσεις ακυρότητα κατάσχεσης της κύριας κατοικίας για οφειλές καταναλωτικού δανεισμού μέχρι € 10.000 (αρ. 18 παρ.11 ν.3587/2007).

Η νομοθετική προστασία της κύριας κατοικίας στην Ελλάδα ανατρέχει στην εκδήλωση της κρίσης χρέους του Ελληνικού Δημοσίου και τη σύναψη του πρώτου μνημονίου το 2010. Τότε θεσπίστηκε ο ν.3869/2010, ο γνωστός ως «νόμος Κατσέλη».

Μέχρι το 2010, μόνο μέτρο περιορισμού της αναγκαστικής εκτέλεσης σε κύρια κατοικία ήταν η διάταξη του αρ. 18 παρ.11 ν.3587/2007, που απαγόρευσε την κατάσχεση της μοναδικής κατοικίας του οφειλέτη για χρέη από καταναλωτικό δανεισμό και πιστωτικές κάρτες μέχρι € 10.000 και υπό αυστηρές προϋποθέσεις.

Νομοθετική αιτιολογία της προστασίας

- Η κρίση προκάλεσε μείωση εισοδημάτων, αλλά και κάθετη πτώση των τιμών των ακινήτων λόγω έλλειψης ζήτησης. Κατ' αποτέλεσμα πολλοί οφειλέτες αδυνατούσαν να αποπληρώνουν τις δόσεις των στεγαστικών δανείων τους και, ακόμη και αν ήθελαν, αδυνατούσαν να πωλήσουν το ακίνητό τους σε τιμή ικανή να καλύψει το

ανεξόφλητο υπόλοιπο του δανείου και ένα, έστω, μέρος των δόσεων του δανείου που είχαν ήδη καταβάλει.

- Ενόψει αυτών, η προστασία της κύριας κατοικίας κρίθηκε επιβεβλημένη βάσει των συνταγματικών αρχών της προστασίας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της κατοχύρωσης των κοινωνικών δικαιωμάτων (άρθρα 2, 21 παρ.4, 25 του Συντάγματος) καθώς και των αρχών του κοινωνικού κράτους.

Θεμελιώδη σημεία του ν. 3869/2010

Ο χρόνος της παρέμβασής μου δεν επιτρέπει ευρεία αναφορά στον «νόμο Κατσέλη», θα επισημάνω όμως τρία κύρια σημεία του, προς αντίστιξη με το πλέγμα προστασίας του ν. 4738/2020:

- Ο νόμος είχε εφαρμογή μόνο για όσους ΔΕΝ είχαν πτωχευτική ικανότητα. Οι έμποροι, άρα, ακόμη και οι μικροεισοδηματίες, δεν μπορούσαν να προσφύγουν σ' αυτόν.
- Ο νόμος προϋπέθετε δικαστική διαδικασία.
- Το Δικαστήριο, αν δεχόταν την αίτηση του οφειλέτη, όριζε καταβλητέες δόσεις για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, ώστε ο οφειλέτης διατηρούσε την επ' αυτής κυριότητα και απειλούνταν με αναγκαστική εκτέλεση μόνο αν αθετούσε την πληρωμή των δόσεων.
- Με την αποπληρωμή των δόσεων –και την εκποίηση τυχόν άλλων περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη πέραν της κύριας κατοικίας του- το υπόλοιπο χρέος διαγραφόταν.
- Ο νόμος προέβλεψε, παράλληλα, και γενικευμένη αναστολή πλειστηριασμών ακινήτων που χρησίμευαν ως κύρια κατοικία

(αρ.19), μέτρο που παρατάθηκε μέχρι τις 31.12.2011 και εν συνεχεία μέχρι τις 31.12.2014, αν και υπό αυστηρότερες προϋποθέσεις.

Κατάργηση

Αυτό το πλέγμα προστασίας και αναστολής πλειστηριασμών προκάλεσε προβλήματα στις τράπεζες με διόγκωση των κόκκινων δανείων και αντιδράσεις των δανειστών. Τελικώς, η δυνατότητα προστασίας της κύριας κατοικίας μέσω του ν. 3869/2010 καταργήθηκε στις αρχές 2019 (ν.4549/2018) και, μέχρι τον ν.4738/2020 ίσχυσε μόνο η υπό προϋποθέσεις αναστολή πλειστηριασμού (α.68 επ. ν.4605/2019).

Ο νόμος 4738/2020

Σε σχέση με τα παραπάνω θεμελιώδη σημεία του ν.3869/2010, ο νόμος 4738/2020:

- Δεν προβλέπει δικαστική, αλλά διοικητική διαδικασία.
- Στις διατάξεις των αρ. 217 επ. υπάγονται μόνο οι ευάλωτοι οφειλέτες, ήτοι οφειλέτες με χαμηλά περιουσιακά και εισοδηματικά κριτήρια- εκείνα του αρ.3 ν.4472/2017 περί χορήγησης στεγαστικού επιδόματος.
- Τα κριτήρια είναι εισοδηματικά και περιουσιακά (βάσει της Υ.Α. 981/2021 σε συνδυασμό με την 10747/2019): για μονοπρόσωπο νοικοκυριό εισόδημα μέχρι 7.000 ετησίως, καταθέσεις και άλλοι τίτλοι μέχρι 7.000, αξία ακίνητης περιουσίας μέχρι 120.000. Τα όρια προσαυξάνονται για κάθε επιπλέον μέλος του νοικοκυριού μέχρι ποσό εισοδήματος 21.000 και αξία περιουσίας 180.000 κατά μέγιστο.

- Η ιδιότητα του ευάλωτου οφειλέτη αποδεικνύεται με βεβαίωση που χορηγείται από την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (όπως όρισε η κατ' εξουσιοδότηση εκδοθείσα ΥΑ 96550/2021).
- Δικαίωμα υπαγωγής έχουν, υπό τις αυτές προϋποθέσεις, έμποροι και μη.
- Προϋπόθεση υπαγωγής είναι ή η κήρυξη του ευάλωτου οφειλέτη σε πτώχευση ή η κατάσχεση της κατοικίας του από δανειστή που έχει εγγράψει προσημείωση υποθήκης ή υποθήκη σε αυτήν.
- Ο οφειλέτης δεν διατηρεί την κυριότητα της κύριας κατοικίας του, όπως με τον ν.3869/2010. Τη μεταβιβάζει στον προβλεπόμενο από τον νόμο ειδικό Φορέα απόκτησης και επαναμίσθωσης και διαμένει σ' αυτήν βάσει μισθωτικής σχέσης και με δικαίωμα επαναγοράς της αντί προσδιορισμένου τιμήματος (αρ.219 παρ.1).
- Ο οφειλέτης πρέπει να διαμένει στην κατοικία, ώστε δεν αρκεί να έχει ακίνητο που μπορεί να χρησιμεύσει ως κύρια κατοικία, εάν εκείνος δεν διαμένει σε αυτό. Όπως ορίζει το αρ. 217 παρ. ε, ως κύρια κατοικία νοείται μόνο εκείνη που αναφέρεται στην τελευταία φορολογική δήλωση του οφειλέτη ή, σε περίπτωση που έχει μεταβληθεί η κατοικία του μετά την υποβολή της τελευταίας φορολογικής δήλωσης, εκείνη που προκύπτει από άλλα στοιχεία ότι όντως χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικίας. Η διάταξη δεν προστατεύει, άρα, τον οφειλέτη που για υπηρεσιακούς ή εργασιακούς λόγους διαμένει πρόσκαιρα σε άλλη, συνήθως μισθωμένη, κατοικία λόγω της απόστασης του τόπου εργασίας του από τον τόπο της ιδιόκτητης κατοικίας του.
- Ο Φορέας αποκτά την κατοικία έναντι τιμήματος ίσου προς την εμπορική αξία, το οποίο καταβάλλει στον σύνδικο ή στον υπάλληλο

επί του πλειστηριασμού ανάλογα με την περίπτωση (αρ.219 παρ. 1,5,6).

- Η μίσθωση έχει εκ του νόμου διάρκεια 12 ετών.
- Ο υπολογισμός του μισθώματος που θα καταβάλλει ο οφειλέτης στον Φορέα καθώς και ο τρόπος προσδιορισμού του τιμήματος επαναγοράς θα προσδιοριστούν με απόφαση του υπουργού Οικονομικών (αρ.225).
- Προβλέπεται, πάντως, ότι το μίσθωμα ορίζεται με βάση το μέσο (κυμαινόμενο) επιτόκιο στεγαστικού δανείου (αρ.220 παρ.2) και ότι το τίμημα επαναγοράς θα ανταποκρίνεται στην τότε εμπορική αξία της κατοικίας – είτε έχει αυξηθεί είτε έχει μειωθεί (αρ. 225 παρ.3).
- Εφόσον ο ευάλωτος δικαιούται στεγαστικού δικαιώματος, το Δημόσιο το καταβάλλει απευθείας στον Φορέα σε μερική εξόφληση του μισθώματος (αρ.223 παρ. 1). Το επίδομα ανέρχεται σε € 70 μηνιαίως για μονοπρόσωπο νοικοκυριό προσαυξανόμενο για κάθε επιπλέον μέλος με ανώτατο όριο το ποσό των € 210.
- Από τις διατάξεις προκύπτει ότι τα μισθώματα δεν υπολογίζονται στο τίμημα επαναγοράς. Δεν πρόκειται, δηλαδή, για οιονεί στεγαστικό δάνειο ή για ιδιότυπη συμφωνία sale and lease-back ή για οιονεί καταπιστευματική μεταβίβαση, αλλά για κανονική μίσθωση και ανεξάρτητο με αυτήν δικαίωμα επαναγοράς.
- Τα χρέη του οφειλέτη εξακολουθούν υφιστάμενα στο ύψος που δεν ικανοποιήθηκαν από το καταβληθέν εκ μέρους του Φορέα τίμημα, εκτός αν ο οφειλέτης έχει κηρυχθεί σε πτώχευση και τύχει απαλλαγής κατά τις διατάξεις των αρ.192 επ. ν.4738/2020. Κατ' ακολουθία, μη πτωχός οφειλέτης που προσφεύγει στη διαδικασία του Φορέα λόγω κατάσχεσης από ενυπόθηκο δανειστή, δεν απαλλάσσεται από την οφειλή του προς τον επισπεύδοντα δανειστή στο μέτρο που ο τελευταίος δεν ικανοποιείται από το τίμημα που

καταβάλλει ο Φορέας ή από άλλα χρέη του, καθώς δεν προβλέπεται ρύθμιση και διαγραφή χρεών. Στο σημείο αυτό γεννάται το κρίσιμο ερώτημα κατά πόσον η συγκεκριμένη κατοικία θα είναι υπέγγυα για τα χρέη αυτά σε περίπτωση επαναγοράς της από τον οφειλέτη κατά τη λήξη της μίσθωσης.

Ο νόμος προβλέπει (αρ.219 παρ.6) ότι, κατά τη μεταβίβαση της κατοικίας στον Φορέα, ο τελευταίος καταβάλλει το τίμημα στον επί του πλειστηριασμού υπάλληλο και αποκτά το ακίνητο ελεύθερο βαρών, κατ' αναλογία με τα ισχύοντα επί πλειστηριασμού. Ωστόσο δεν προβλέπεται ότι το ακίνητο προστατεύεται έναντι «παλαιών» χρεών, όταν επαναγοραστεί από τον οφειλέτη. Με αυτό το ρυθμιστικό κενό, η περίπτωση θα ομοιάζει με εκείνη ενός οφειλέτη, του οποίου πλειστηριάζεται το ακίνητο, αλλά εν συνεχεία το επαναγοράζει ο ίδιος: σε αυτήν την περίπτωση το ακίνητο θα είναι υπέγγυο για τα χρέη του, που έμειναν ανεξόφλητα μετά τον πλειστηριασμό. Εάν το ζήτημα δεν ρυθμιστεί νομοθετικά, ο μη πτωχός ευάλωτος οφειλέτης θα έχει συμφέρον μόνο να μισθώσει το ακίνητο από τον Φορέα, όχι όμως και να το επαναγοράσει.

Ο οφειλέτης «εκπίπτει» και καταγγέλλεται η μίσθωση (αρ.221):

- Εάν είναι υπερήμερος στην καταβολή τριών μισθωμάτων και δεν τα καταβάλει εντός μηνός από σχετική όχληση του μισθωτή.
- Εάν κριθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο ότι ο οφειλέτης δεν απαλλάσσεται από τις οφειλές του κατ' αρ.192 ν.4738/2020.

Προβληματισμός

Δεδομένου ότι ο νόμος παρέχει στο Δικαστήριο, που κρίνει την απαλλαγή κατόπιν προσφυγής δανειστή, τη δυνατότητα να απαλλάξει τον οφειλέτη εν μέρει μόνο, πρέπει να γίνει δεκτό ερμηνευτικά ότι καταγγελία της μίσθωσης από τον Φορέα για τον λόγο αυτό μπορεί να γίνει μόνο επί **ολικής μη απαλλαγής**.

Ζητήματα ως προς τον Φορέα

- Ο Φορέας θα είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, στον οποίο θα παραχωρηθούν από το Δημόσιο οι αρμοδιότητες αγοράς και επαναμίσθωσης μετά από διαγωνισμό (αρ.218).
- Πρέπει, άρα, να έχει προοπτική κερδοφορίας, καθώς διαφορετικά ο Διαγωνισμός θα αποβεί άγονος.
- Στον νόμο προβλέπεται (αρ.218 παρ.1, 225παρ.1) ότι το Δημόσιο μπορεί να αναλαμβάνει μέρος του «κινδύνου» ή και να παρέχει εγγυήσεις προς τον Φορέα.
- Πιθανώς και λόγω των οικονομικών αυτών ερωτημάτων, ο Διαγωνισμός δεν έχει ακόμη γίνει και, παρότι οι σχετικές διατάξεις του ν.4738/20, ισχύουν από 1.6.2021, η ίδρυσή του προβλέπεται πλέον για το 2023.
- Για το ενδιάμεσο διάστημα προβλέφθηκε μεταβατική προστασία της κατοικίας των ευάλωτων οφειλετών με τον ν.4916/2022.

Νομικά ζητήματα

- Ο ν.4738 (αρ.219 παρ.2) προβλέπει ότι, αν ο ευάλωτος οφειλέτης δεν έχει πλήρη κυριότητα της κατοικίας, αλλά συγκυριότητα, ψιλή κυριότητα και επικαρπία, πρέπει να συμπράξουν στη

μίσθωση από τον φορέα οι επικαρπωτές, συγκύριοι κ.λπ., παραιτούμενοι κάθε δικαιώματος επί του μισθώματος.

Τούτο είναι εύλογο για την κατοχύρωση του φορέα με την είσπραξη πλήρους μισθώματος, αλλά επάγεται οικονομική απώλεια για τον μη οφειλέτη επικαρπωτή ή συγκύριο του ακινήτου.

Για την οικονομική απώλεια δεν προβλέπεται δικαίωμα αναγωγής τους κατά του οφειλέτη. Άλλωστε σε τέτοια περίπτωση, ο οφειλέτης θα έπρεπε να καταβάλει πλήρες μίσθωμα στον Φορέα και επιπλέον αποζημίωση στον επικαρπωτή ή συγκύριο.

- Ο ευάλωτος οφειλέτης κατά του οποίου επισπεύδεται πλειστηριασμός δεν υπάγεται στις διατάξεις, εάν δεν υφίσταται προσημείωση υποθήκης επί της κατοικίας του από τον επισπεύδοντα πιστωτή. Για να υπαχθεί πρέπει να πτωχεύσει. Η διαφοροποίηση είναι μάλλον αδικαιολόγητη από πλευράς κοινωνικού σκοπού του νόμου και ίσης μεταχείρισης των οφειλετών κατ' αρ. 4 παρ.1 του Συντάγματος.
- Στο αρ.222 παρ.2 προβλέπεται δυνατότητα του οφειλέτη να ασκήσει το δικαίωμα επαναγοράς πρόωρα, ήτοι πριν από τη λήξη της μίσθωσης. Αναφέρεται, όμως, ότι πρέπει να καταβάλει στον φορέα «την τρέχουσα αξία των μισθωμάτων που οφείλονται μέχρι τη λήξη της μισθωτικής περιόδου». Η διατύπωση, ασαφής, αφήνει να εννοηθεί ότι πρέπει να καταβληθούν όλα τα μισθώματα μέχρι τη λήξη της 12ετούς διάρκειας της μίσθωσης υπολογισμένα σε τρέχουσα αξία (με προεξοφλητικό επιτόκιο). Κάτι τέτοιο θα ήταν εύλογο αν επρόκειτο για σύμβαση leasing. Εν προκειμένω, όμως, τα μισθώματα δεν υπολογίζονται στο τίμημα επαναγοράς, που

προσδιορίζεται στην εμπορική αξία κατά τον χρόνο της αναμεταβίβασης. Πρέπει, συνεπώς, να διευκρινιστεί νομοθετικά ότι σε περίπτωση πρόωρης άσκησης του δικαιώματος επαναγοράς, ο οφειλέτης πρέπει να καταβάλει μόνο τα δεδουλευμένα μισθώματα μέχρι την πρόωρη άσκηση του δικαιώματος.

Η μεταβατική προστασία του ν. 4916/2022 (αρ. 13 επ.)

- Ο νόμος αποβλέπει στην προστασία της κύριας κατοικίας των ευάλωτων οφειλετών κατά το ενδιάμεσο διάστημα μέχρι τη σύσταση του Φορέα απόκτησης και επαναμίσθωσης του ν.4738/2020.
- Η μέγιστη διάρκεια της προστασίας αυτής ορίζεται σε 15 μήνες. Αν η μεταβίβαση της κατοικίας στον Φορέα γίνει νωρίτερα, λήγει και η προστασία.
- Δικαίωμα υπαγωγής έχουν μόνο εκείνοι οι οφειλέτες, για τους οποίους συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ν.4738/20 περί μεταβίβασης και επαναμίσθωσης από τον Φορέα.
- Η σχετική αίτηση υποβάλλεται ηλεκτρονικά. Η διαπίστωση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις υπαγωγής γίνεται από την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους.
- Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η αναγκαστική εκτέλεση επί της κατοικίας αναστέλλεται υπό την προϋπόθεση ότι ο οφειλέτης θα καταβάλλει μηνιαία δόση, που προσδιορίζεται ετησίως το 3,5% της αξίας της κατοικίας και διαιρείται διά δώδεκα.

- Το Δημόσιο συνεισφέρει στη δόση , εάν ο ευάλωτος οφειλέτης δικαιούται στεγαστικό επίδομα. Οι όροι και τα ποσά της συνεισφοράς του Δημοσίου είναι τα ίδια που ισχύουν για την επαναμίσθωση εκ μέρους του Φορέα.
- Η δόση και η τυχόν συνεισφορά του Δημοσίου καταβάλλονται ή στον σύνδικο της πτώχευσης ή σε λογαριασμό που υποδεικνύεται από τον ενυπόθηκο (ή προσημειούχο) πιστωτή με εμπράγματη ασφάλεια α΄ τάξης, ανάλογα με την περίπτωση. Στη δεύτερη περίπτωση, θα ήταν ορθότερο να καταβάλλεται στον επί του πλειστηριασμού υπάλληλο συμβολαιογράφο, όπως προβλέπει ο ν.4738/2020.

Γενικά συμπεράσματα

- Δεν υφίσταται γενικευμένη προστασία της κύριας κατοικίας. Και σε ένα βαθμό είναι εύλογο, καθώς το αντίθετο θα μηδένιζε την παροχή στεγαστικών δανείων για αγορά κατοικίας, καθώς οι τράπεζες για τη χορήγησή τους βασίζονται στην προσημείωση επί της κατοικίας, η οποία μάλιστα προηγείται της εκταμίευσης.
- Ο νόμος προβλέπει ειδικά για τους ευάλωτους μια διαδικασία διατήρησης της οικογενειακής στέγης τους έναντι ενοικίου και τη δυνατότητα επαναγοράς της, εάν η εισοδηματική κατάστασή τους το επιτρέπει στο πέρας της 12ετίας. Ουσιαστικά παρέχεται μια «δεύτερη ευκαιρία» διάσωσης της κύριας κατοικίας χωρίς όμως να προβλέπεται ρύθμιση και διαγραφή χρεών εκείνων που δεν πτώχευσαν.

- Η συνεισφορά του Δημοσίου είναι σύστοιχη του στεγαστικού επιδόματος, πράγμα που ανταποκρίνεται στη συνταγματική αρχή της ίσης μεταχείρισης, καθώς σε αντίθετη περίπτωση οι οφειλέτες-ιδιοκτήτες θα βρίσκονταν σε ευνοϊκότερη θέση από εκείνους που προτίμησαν να μη δανειστούν και διαμένουν σε μισθωμένη κατοικία, αλλά και από εκείνους που με οικονομικές θυσίες υπήρξαν συνεπείς στην αποπληρωμή των δανείων τους.
- Ο νόμος, ωστόσο, θα ήταν κοινωνικά δικαιότερος και αποτελεσματικότερος, αν προέβλεπε ότι η μεταβίβαση, μίσθωση και επαναγορά γίνονται με όρους leasing ή ενήμερου στεγαστικού δανείου, ώστε τα καταβαλλόμενα στη 12ετή μίσθωση μισθώματα να υπολογίζονται στην τιμή επαναγοράς.

Επίλογος

Από τα παραπάνω προκύπτει, όπως ήδη είπαμε, ότι ο νόμος 4738/2020 δεν προβλέπει προστασία της κύριας κατοικίας, αλλά παρέχει μια «δεύτερη ευκαιρία» για τη διάσωσή της με κριτήρια σύστοιχα προς εκείνα του στεγαστικού επιδόματος.

Το ερώτημα ως προς την πρακτική εφαρμογή είναι πόσοι θα δυνηθούν να επωφεληθούν από το σύστημα αυτό, καθώς προκειμένου να υπαχθεί κανείς στον νόμο πρέπει να πληροί χαμηλά εισοδηματικά και περιουσιακά κριτήρια, ενώ για να επαναγοράσει την κατοικία του πρέπει αφενός να καταβάλλει τα μισθώματα, αφετέρου να εξεύρει το τίμημα της αναμεταβίβασης στη λήξη της μίσθωσης. Επίσης, όπως σημειώσαμε, δεν υπάρχει πρόβλεψη ότι το ακίνητο μετά την επαναγορά του θα

προστατεύεται από το ανεξόφλητο υπόλοιπο των χρεών του μη πτωχεύσαντος οφειλέτη, καθώς δεν χωρεί ρύθμιση και διαγραφή οφειλών.

Με τη θέση του Φορέα σε λειτουργία και την έκδοση των υπουργικών αποφάσεων για το μίσθωμα και το τίμημα αναμεταβίβασης θα μπορούμε να διαμορφώσουμε μία πρώτη άποψη. Και αυτή, όμως, θα είναι ατελής. Μόνο μετά την πλήρη εφαρμογή του νόμου θα καταστεί δυνατή η αποτίμηση του βαθμού επιτυχίας του.

Και η επιτυχία αυτή θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από τις οικονομικές συνθήκες – από τους ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας, τη συγκράτηση του πληθωρισμού, την αύξηση του διαθέσιμου εισοδήματος των πολιτών. Όπως πολύ συχνά, η εξέλιξη της οικονομίας, περισσότερο από τον νόμο, είναι εκείνη που θα δώσει τις κρίσιμες απαντήσεις...

Σας ευχαριστώ.